

Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 14:23

En toen Hij de scharen weggezonden had, ging Hij de berg op om in de eenzaamheid te bidden. Bij het vallen van de avond was Hij daar alleen.

Een tekstwoord dat zeker aandacht verdient en dat je best eens goed tot je mag laten doordringen! Jezus, de Zoon van de Allerhoogste, had het nodig om in de stilte de aanwezigheid van de Vader te zoeken. In Lucas 6:12 lezen we iets soortgelijks, en daar wordt zelfs vermeld dat Hij de gehele nacht doorbracht in gebed. Kunnen we ons daar iets bij voorstellen? Als toch iemand wist wat gebed inhoudt dan Jezus wel en blijkbaar, gelet op het gekozen tekstvers en het zojuist aangehaalde tekstvers van Lucas, uit ervaring. Als Hij al het gebed nodig had, hoeveel te meer dan wij?!

In het Nieuwe Testament leert Jezus niet alleen wat het gebed zou moeten inhouden (Matt. 6:9-13), maar wijst Hij bijvoorbeeld ook op de noodzaak van het aanhoudend bidden, een daarin niet verslappen - zie bijvoorbeeld Lucas 18:1-8. Het gebed geeft de mogelijkheid om met God de Vader in contact te komen en dat niet denkbeeldig, maar heel reëel. Als dit ergens door Jezus is uitgedrukt dan wel in het zojuist gegeven gedeelte van Lucas waarboven de vertalers van de NBG vertaling hebben gezet: 'de gelijkenis van de onrechtvaardige rechter'. Heel opmerkelijk in dat gedeelte is wat Jezus opmerkt in het slot van vers 8: 'Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?' Blijkbaar is er tussen 'bidden' en 'het geloof' een directe relatie. Immers, wat verwacht ik van het gebed? Geloof ik dat God niet alleen hoort maar ook verhoort?

Hoeveel christenen kunnen oprecht getuigen van een open relatie met de Vader, zodanig als hier bij Jezus zichtbaar wordt in het gekozen tekstvers? Hij gaf alles uit handen aan de Vader, legde alles in de handen van de Vader en ontving alles uit de handen van de Vader. Zei Hij niet dat Hij zonder de Vader niets kon doen (Joh. 5:19)? Hij wist zich volkomen afhankelijk en wilde alleen op Hem afgestemd zijn. Is dat niet waar het in 'het geloof' om gaat? Jezus zelf heeft dit weergegeven in zijn spreken over de ware wijnstok (Joh. 15:1 e.v.). Als daarin immers iets centraal staat, dan wel het *in Hem zijn* en *blijven* als garantie van het *in ons zijn* en *blijven* van Hem. Bij uitstek het gebed geeft uitdrukking aan deze tweezijdige verbondenheid. En dan zegt Jezus: Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden (Joh. 15:7). Ons ervaren van en met God in het gebed vraagt, zoals Jezus hier bijna terloops aangeeft, een kennen en wortelen in het Woord, een zaak die zeker Hem kenmerkte - Hij leefde het Woord, was het vleesgeworden Woord.

Hebt u een levende relatie met God de Vader in en door Jezus Christus? Of geldt wat Jacobus zegt: Gij hebt niets omdat gij niet bidt (Jac. 4:2). Daarom, ga in de leer bij Hem - volg Hem na in stilte en ervaar zijn zegenende aanwezigheid.

Gebed

Wat kunnen wij zonder U Vader? Niets! En toch hoe demonstreren we in dit leven het tegendeel en zien U zo vaak alleen (nog) als laatste strohalm en zelfs dan geldt: waar is ons geloof...

Dat we in het laatst der dagen leven, wordt maar al te duidelijk in de realisering van de door Uw Zoon uitgesproken tekenen van de tijd. Het net van de duisternis sluit zich al meer. Hoe nodig is juist nu voor Uw gemeente en ons persoonlijk gebed! Als U Here Jezus er al niet zonder kon, hoe zullen wij het dan redden zonder bidden, helemaal nu? Eeuwige en Almachtige God en Vader overtuig ons door Uw Geest van de noodzaak voortdurend en in alles U te zoeken en ons in dit zoeken volkomen aan Uw genade toe te vertrouwen. Beweeg ons Drie-enig God om de binnenkamer meer dan ooit te zoeken en U te smeken dat Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede, in de hemel alsook op de aarde. Kom Here Jezus, kom haastig, waak op mijn ziel, amen.